

осъзнал своето превъзходство в жива сила, противникът настойчиво и многократно атакува слабо укрепените позиции на дивизията. В отговор генерал Колев осъществява невиджани във войните дотогава блестящи контраатаки на конните маси срещу противника, достигнал само на 100 крачки от предната защита на дивизията, при което вражеската пехота е посичана и отхвърляна.¹⁰ От 18.X. до 21.X. Трета българска армия шурмува 130 километровата Кубадинска позиция, ¹¹ отбранявана от близо четвърт милионна румъно-руска войска. През посочения период в своя участък конната дивизия, подкрепена от мощна артилерия и пехота, овладява последователно "на нож" трите полюси на отбраната, заедно с главната позиция на 9-та румънска дивизия. Извършвайки пробив в разположението на противника, конната дивизия излиза напред и нанася изненадващ удар вляво - по фланга на 19-та румънска дивизия, с цел разширяване на достигнатия вече успех. На 21.X. са превзети важните опорни пунктове на линията - Топрак хисар и Урлу гъой, с което румънската отбрана в посочения участък на линията напълно рухва... Това е първият голям успех в овладяването на дълбоко ешелонираната позиция, на която противникът е разчитал твърде много.¹²

Генерал Колев осъзнава, че е дошъл неговият час - часът, за който подготвя конницата от десетилетия. Той е твърдо решен да не повтаря съдбоносните грешки поради бездействие на Конната бригада от Балканската война, а максимално да използва шанса, който се предоставя на конницата му - да преследва и обезврежда денонощно зашеметения и разколебан противник пред себе си. Настъпва бързо на север и превзема най-големия град в Добруджа - Кюстенджа /Констанца/, възторжено посрещнат от българското население. Ядрото на конната дивизия пресича ж.п.линията Кюстенджа-Черна вода и т.нар. Траянов вал и без отдых преследва и пленява към селата Чатал-юк, Канара и Мамая бягащите румънски и сърбо-хърватски войски. В следващите няколко дни дивизията настойчиво громи отстъпващия противник при селата Тара Верди, Карол I, Сатис-къой. Паметна е битката при с. Кара Мурад, където чрез изкусни маневри е нападнат във фланг отстъпващия противник, след което е обграден. Пленени са изцяло т.нар. Оренбургска доброволческа дружина с командира ѝ - полковник Поповски, бойното знаме, много румънски и сърбо-хърватски бойни подразделения. Поражението при Кара Мурад допринася руските войски, застрашени от конната дивизия във фланг и тил, да напуснат без бой гр. Меджидие - важен стратегически възел.¹³ Останките от румънските и сърбо-хърватските войски преждевременно напускат Добруджа и се прехвърлят във Влашко.¹⁴

Победният път на конната дивизия начело с нейния прославен командир продължава далеч на север, в тежки и кръвопролитни схватки с войските на 4-ти Сибирски корпус /9-та и 10-та сибирски дивизии/ и завършва с освобождаването на силно укрепения град Мачин и град Тулча /на 5.I.1917 год./.¹⁵

Ескадроните на дивизията дават значителен принос за бързия и поучителен разгром на превишаващите 2-2,5 пъти по численост Трета армия румънски, руски и сърбо-хърватски войски, както и за победоносното настъпление на българските и